

Op kamp met Jong Nederland (45) (1963 - 1964 ??)

Spannend was het wel; dat jaar. We waren al vaker met Jong Nederland op kamp geweest, maar nu de zomervakantie eraan kwam, waren we benieuwd waar we dit keer onze tenten zouden opslaan. We behoorden nu tot de oudere leden en wisten uit vorige jaren dat deze verder weggingen. De verrassing was groot, toen de leiding vertelde met ons een fietstrektocht te willen gaan maken. Niet zomaar eentje in de buurt; nee, helemaal naar de Eifel in Duitsland.

Enkelen begonnen te twijfelen; zouden onze ouders hier wel toestemming voor geven? Een groot avontuur voor jongens uit een klein dorp; helemaal naar het buitenland. Voor menigeen van ons leek het wel een wereldreis! Maar na samenspraak tussen Jong Nederland en de ouders mocht het toch doorgaan. Het vertrouwen in de leiders was groot en wij Beringse jongens konden ons opgeven. De voorbereidingen begonnen. Een goede conditie en fiets, die technisch in orde was, waren nodig; papieren moesten in orde zijn (er waren toen nog grenzen met douane); materiaal diende gecontroleerd te worden en... het uniform pico bello! (Geen losse knopen e.d.). Voor de groepsleiding een hoop werk om alles in goede banen te leiden. Wat diende er allemaal meegesjouwd te worden en hoe werd

het vervoerd? Waar zou de kampplaats liggen en waren er tenten genoeg? Voor hen een hele verantwoordelijkheid om met deze groep (behalve Beringse jongens waren er ook Panningse leden bij) op pad te gaan; per fiets naar het buitenland; wie had dat gedacht!?

Veel herinneringen aan de route, die we volgden heb ik niet meer. Enkele feitjes zijn blijven hangen: ik zie nog het fietspad langs de rijksweg achter Roermond richting het zuiden.

Netjes met z'n tweeën naast elkaar, op tijd een adempauze inlassend om te drinken en te eten en verder ging de trip. De plek waar we de grens zijn overgegaan, weet ik niet meer. Wel een overnachting in het plaatsje Roetgen in de Eifel. Enkele leiders waren vooruitgegaan om een plek voor het provisorisch plaatsen van de tenten uit te zoeken. En wij helling op en af fietsend: puffend ophoog en soms gillend in vaart omlaag. De groep viel enigszins uit elkaar. Er zijn zover ik weet, geen ongelukken gebeurd en met de lekke banden viel het mee. Alle bagage werd met een vrachtwagen vervoerd. Ter plekke werden de tenten opgeslagen en na een goede nachtrust en ontbijt konden we verder.

Afbraak van de tenten; alle spullen verzamelen, de fietsen controleren en weer op pad. Volgens mij hebben we in die plaats een afslag genomen en fietsten richting noorden. Een prachtig dal; een en al groene natuur. De hellingen vol naald- en

loofbossen. Zover ik mij herinner een rustige weg. De leiding had verteld, dat we deze dag niet zo'n groot stuk zouden afleggen. Maar niet te vroeg juichen; een helling afdalend en lekker ontspannend op de fiets zittend, hoorden we plots een sissend geluid. Een van de jongens had bandenpech. Het lukte hem gelukkig om zijn fiets slingerend door de vaart die hij had, tot stilstand te brengen. De groep stopte op een plek bij een huis en aldaar kon het euvel verholpen worden. Zoals op bijgaande foto's te zien is.

Het euvel wordt verholpen ©

Een van de leiders had een volkswagenbusje bij zich, waar de meeste kleine spullen in werden vervoerd. Uiteindelijk arriveerden we in een boerendorpje gelegen op een hogere vlakt; Kleinhau - onze eindbestemming. In een weiland achter een boerderijtje sloegen we onze tenten op, om hier enkele dagen te verblijven.

Vanuit Kleinhau liep een van de doorgaande wegen de heuvel af naar een buurdorpje. Nauwelijks een kilometer verderop. Daar hadden ze wel een winkeltje en een café. Met een groepje zijn we er wel eens naar toe gelopen om wat snoep te kopen.

Zo bleven we er enige tijd, alvorens de terugtocht te ondernemen.

Op de terugweg heb ik zelf een vervelend ongeluk gehad. Achteraf gezegd stom. Na een lange fietstocht kwamen we in Egchel aan en iemand begon ineens keihard te fietsen. Hij wilde de eerste zijn die de blokhut in Panningen zou bereiken.

Geduldig wachtend op de anderen ©

De anderen lieten het niet op zich zitten en ieder zette er de vaart in,

ondanks de waarschuwingen van de leiding. Op de Kerkstraat in Panningen, misschien slechts vijfhonderd meter van de blokhut af, begon het stuur van mijn fiets te wiebelen. Ik had het achterwiel van een voorganger geraakt en maakte een schuiver over het wegdek.

Met een plof lag ik op de grond, waarschijnlijk huilend van de pijn. Een bebloede knie was het gevolg en een gebroken tand. Meteen stond een van de leiders bij me, om me te helpen. In de blokhut werden pleisters gehaald en mijn wond verzorgd. Het stukje tand hebben we niet meer gevonden. Daarom werd mijn mond lange tijd versierd door een halve voortand. Het litteken op mijn

Oude clubgebouw van J. N.

knie laat me nu nog steeds aan die val herinneren. De vakantie in de Eifel was echter geweldig. En gelukkig hebben we de foto's nog."

Tekst: Arno Bos

Info: Meer informatie over Jong Nederland Beringe is te lezen in het boek "75 Jaar Jong Nederland Panningen", geschreven door oud-voorzitter Wim Daniels.